

В ОБСТАНОВЦІ ОДНОСТАЙНОСТІ

На Україні з кожним днем набуває все більшого розмаху підготовка до виборів у Верховну Раду республіки та в місцеві Ради депутатів трудящих. Вона проходить в обстановці великого політичного і трудового піднесення, викликаною рішеннями XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України, під знаком дальшого розгортання радянської демократії, зміцнення непорушного блоку комуністів і безпартійних. З усіх кінців республіки в ці дні йдуть добрі вісті про успіхи у всенародному змаганні за дострокове виконання завдань першого року дев'ятої п'ятирічки, про трудові перемоги на честь наступних виборів.

Під час нинішньої виборчої кампанії обираються депутати до 10346 місцевих Рад, в тому числі до 25 обласних, 387 міських, 90 районних у містах, 476 районних, 776 селищних і 8592 сільських Рад. У відповідності з виборчим законом на Україні утворено 513908 виборчих округів по виборах до місцевих Рад. У порівнянні з минулими виборами кількість виборчих округів збільшилась на 88506. Зростання числа виборчих округів по виборах до місцевих Рад зумовлено збільшенням в республіці населення, а також підвищенням мінімуму депутатів у сільських і селищних Радах, до 35 чоловік за місто 25, як це було раніше.

В установлені строки утворено обласні, міські, районні, селищні, сільські, а також окружні і дільничні виборчі комісії.

До їх складу увійшли представники партійних, профспілкових, комсомольських та інших громадських організацій трудящих — всього 2.039.834 чоловіка. Серед членів комісій 68 процентів становлять робітники і колгоспники, 43,7 процента — жінки, 27,4 процента молоді до 30 років. Повсюдно виборчі комісії успішно виконують покладені на них обов'язки — стежать за неухильним додержанням виборчого закону, складанням списків виборців, забезпеченням дільниць виборчою документацією, розглядають скарги громадян з питань виборів тощо.

На виборчих дільницях агітколлективи дедалі ширше розгортають масово-політичну роботу серед виборців. Тут вивчаються і роз'яснюються матеріали партійних з'їздів, Директиви по п'ятирічному плану розвитку народного господарства країни, читаються лекції, доповіді, влаштовуються виступи художньої самодіяльності, демонструються кінофільми.

Багатолюдні збори робітників, колгоспників і службовців кандидатами в депутати місцевих Рад називали кращих з кращих. Це вмілі організатори виробництва, діячі науки і культури, працівники служби побуту, торгівлі.

Виборча кампанія вступила у свій вирішальний етап — проходить реєстрація кандидатів у депутати місцевих Рад.

(РАТАУ).

ОБМІН ДУМКАМИ І ДОСВІДОМ

ПОЗАВЧОРА В КІРОВОГРАДІ РОЗПОЧАВ РОБОТУ СЕМІНАР ПЕРШИХ СЕКРЕТАРІВ РАЙКОМІВ І МІСЬКОМІВ КОМСОМОЛУ

Першого дня учасники семінару обмінювалися досвідом роботи. Про діловодство в міських і райкомах комсомолу, систему контролю за виконанням власних рішень і рішень вищих органів комсомольських органів розповіла завідувач загальним відділом обкому ЛКСМУ Віра МОРОЗ. Перший секретар Знаменського міського району РАГУЛІН присвятив свій виступ роботі штабів і загонів «Комсомольського прожектора». Перший секретар Кіровоградського міського району Юрій РУДНЕВ поділився досвідом організації соціалістичного змагання серед різних категорій молоді і проведення професійних конкурсів. Темою виступу Володимира ВАНСОВИЧА, першого секретаря Гайворонського району комсомолу був розподіл обов'язків між працівниками апарату, навчання цих працівників та підвищення колективної і особистої відповідальності за доручену ділянку роботи, координація спільних дій відділів, їх взаємозв'язок при вивченні і вирішенні питань.

Цього ж дня учасники семінару мали зустріч з делегатом XXIV з'їзду КПРС, першим секретарем обкому КП України тов. М. М. КОБИЛЬЧАКОМ. Він розповів, на які напрямки в першу чергу повинна спрямувати свої зусилля молодь області, щоб успішно виконати завдання партії, а також поділився особистими враженнями про з'їзд.

Потім секретарі міських і райкомів комсомолу прослухали доповідь першого секретаря обкому ЛКСМУ М. Г. ГАЙДАМАКИ про завдання комсомольської організації області у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС.

Перший день роботи семінару закінчився вечором сучасної музики у міському Будинку піонерів.

До радянсько-американських переговорів у питаннях обмеження стратегічних озброєнь

Уряд СРСР і США, розглядаючи хід радянсько-американських переговорів по обмеженню стратегічних озброєнь, погодилися з тим, щоб зосередити зусилля в цьому році на підготовці угоди по обмеженню розгортання систем протиракетної оборони (ПРО). Досягнуто також домовленості, що при ук-

ладенні угоди по ПРО будуть погоджені деякі заходи і в галузі обмеження стратегічних наступальних озброєнь. Сторони виходять при цьому із розуміння, що усе це створить сприятливіші умови для наступних переговорів по обмеженню стратегічних озброєнь в цілому, які активно триватимуть.

Зовсім недавно, закінчивши Сумський технікум цукрової промисловості, прийшла на Ульянівський цукрозавод Олександра Фесай. Дівчина швидко здружилася з колективом, відмінно справляється з роботою, бере активну участь в житті комсомольської організації та художній самодіяльності.

На фото: О. ФЕСАЙ.

Фото А. БОЙКА.

У ПОЛЬОТІ МІЖПЛАНЕТНА СТАНЦІЯ „МАРС-2“

19 травня 1971 року в Радянському Союзі здійснено запуск автоматичної міжпланетної станції «Марс-2». Основною метою запуску станції є проведення комплексних наукових досліджень планети Марс і простору навколо неї. Крім того, проводитиметься вивчення характеристик сонячної плазми, космічних променів і радіаційної обстановки під час польоту станції по трасі Земля-Марс.

Вага автоматичної станції 4.650 кілограмів.

Станцію «Марс-2» було виведено на траєкторію польоту до планети Марс з проміжної орбіти штучного супутника Землі. Її політ до планети Марс триватиме понад 6 місяців. Станція досягне району Марса в листопаді 1971 року, подолавши відстань близько 470 мільйонів кілометрів.

Апаратура, встановлена на борту міжпланетної станції, працює нормально. Керування її польотом здійснюється з Центру далекого космічного зв'язку.

Одержувана інформація обробляється в координаційно-обчислювальному центрі і в Інститутах Академії наук СРСР.

(ТАРС).

СВЯТО ПІОНЕРІЙ

19 травня юні ленінці нашої республіки, як і вся щаслива дітвора Країни Рад, широко і радісно відзначили своє свято — 49-у річницю Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. В містах і селах України відбулися урочисті лінійки, мітинги, піонерські збори, зустрічі із знатними людьми.

Представники найкращих районних і міських дружин, які зібралися на свої зльоти «Тобі, рідна партіє, тобі, Радянська Батьківщино, піонерський салют!», поклали яскраві букети квітів до пам'ятників В. І. Леніну. Найкращі з кращих стояли тут у почесній варті. В святково прикрашених колонах — червоні слідопити, юні техніки і натуралісти, піонербудівці, юні інтернаціоналісти. А потім біля піонерських вогнищ у лісі тривала змістовна розмова про славі діла юних ленінців. Діти зустрілися з героями війни і праці, взяли участь у спортивних іграх, конкурсах.

Чотиримільйонний загін червоногалстуквої гвардії республіки рапортував цього дня про підсумки першого року всесоюзного маршу загонів «Завжди готовий!». Діти взяли активну участь у створенні 26 тисяч Ленінських музеїв і кімнат, музеїв бойової та трудової слави, озеленили 300 тисяч садів, школі, дошкільних дитячих закладів, колгоспів і радгоспів, заклали близько 5 тисяч парків, скверів і садів.

(РАТАУ).

В піонерських дружинах області

Правофлангових визначено

Біля піонерського вогнища зібралась піонерія Олександрівської СШ № 1.

Доповідаю, що піонери дружини імені Миколи Островського вчаться без двійок, — рапортує директорів школи Ф. К. Шелепу, голова ради дружини Тая Шербина.

З рапортів командирів загонів видно, що полпрацювали хлоп'ята і дівчата в цьому році непогано. Розподілено літератури на 540 карбованців, зібрано 8 тонн металобрухту, перераховано у фонд миру близько ста карбованців. При школі створено лісництво на громадських засадах. Цього року вже посаджено півтори тисячі дерев різних порід.

Правофланговими визначено загони імені Павлика Морозова та імені Гулі Корольової.

Червоні язики полум'я тягнуться до неба, розсіпаються на золотаві іскри. Один з перших піонерів школи Г. Я. Жаботинський розповідає про те, як у тридцятих роках його ровесники допомагали на будівництві шкільного приміщення, посадили парк. Багато цікавих справ було у них. Потім — комсомол. А далі — війна, Сталінградська битва... Багато однокласників Григорія Якимовича не повернулось додому. А ті, що залишилися жити, не покладаючи сил, працювали на відбудові народного господарства.

Ми будемо гідні батьків! — урочисто клянуться піонери.

Над Олександрівкою пливе піонерська пісня.

Т. ПРИХОДЬКО,
старша піонервожата Олександрівської СШ № 1.

Для друзів на Чукотці

Минулої неділі піонерія Компаніївського району доповідала про свої успіхи в навчанні та праці. В районі проходив зліт піонерських дружин, присвячений 49-й річниці піонерської організації імені В. І. Леніна.

За нинішній навчальний рік піонери посадили тисячі дерев, зібрали 150 тонн металобрухту, 25 тонн макулатури, розповсюдили літератури на 4 ти-

сячі карбованців. Зібрані кошти підуть на будівництво Палацу піонерів на Чукотці.

У поході «Звезди наготові» правофланговою — піонерська дружина імені Олега Кошового Компаніївської середньої школи. Їй вручено перехідний Червоний прапор районного комітету комсомолу.

Учасників зльоту вітали з піонерським святом секретар райкому КП України В. Г. По-

ліщук, Герой Соціалістичної Праці агроном-садовод колгоспу імені Дзержинського М. П. Крикун, делегат XXIV з'їзду Комуністичної партії України завідувача молочнотварною фермою того ж колгоспу О. С. Жуковська та перший секретар райкому комсомолу А. І. Коротченко.

Закінчився зліт концертом-конкурсом загальної піонерської пісні.

М. БІДЕНКО.

Компаніївський район.

ЗУСТРІЧАЄМО РІК СІМДЕСЯТ ДРУГИЙ

«Дев'ятій п'ятирічці — ударна праця, майстерність і пошук молодих» — під таким девізом пройшли Всесоюзні комсомольські збори в усіх комсомольських організаціях підприємств, колгоспів, установ і навчальних закладах Кіровоградщини.

Анатолій КОНДРАТЕНКО, Сергій КОНДРАТЕНКО, Віктор НАГОРНИЙ, Олександр САНЖАРНИЙ, Сергій ФЛОРЯ та Григорій СКРИПНИЧЕНКО, яких ви бачите на нижньому знімку, після закінчення Кіровоградського профтехучилища № 6 працюють столярями на комбінаті «Буддешаль» тресту «Кіровоградпромбуд». Хлопці виготовляють віконні та дверні блоки для промислових підприємств Кіровограда, заготовляють пило-матеріали. Разом з усіма виробничниками деревообробного цеху вони ділять рапортували про дострокове виконання річного плану по виготовленню віконних блоків.

А комсомолець Олег ШИЛАНОВ (на фото праворуч) — фрезерувальник Олександрівського рудоремонтного заводу — змінив завдання переробляє не менш, ніж у півтора рази.

Людмила ЯРОВИКОВА (фото ліворуч) на Кіровоградському заводі «ПЛАСТИК» знають як активну комсомолку. Вона — член заводського комітету ДТСААФ, редактор цехової стінки «Лінійник». А ще Людмила — краща молода ліварниця заводу. Щодня виконує виробничі завдання. Її портрет виставлено на заводській Дошці пошани.

Фото Ю. ЛІВАШИНКОВА.

Підсумки вікторини

Підбито підсумки четвертого туру вікторини «Чи знаєш ви свій край?» і остаточно підсумки цієї вікторини.

Диплом першого ступеня і першу премію присуджено восьмикласниці з с. Верблюжжя Новгородківського району Валентині Сидоренко, диплом II ступеня і другу премію присуджено восьмикласнику з Новомиргорода Олександрі Самойленку. Володарями дипломів III ступеня і двох третіх премій стали робітниця з м. Кіровограда Галина Макаренко, технолог Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів Юрій Золотарьов.

Редакція газети «Молодий комунар» і обласне відділення Товариства охорони природи висловлюють подяку ученицям із Знаменки Валентині Рапасовій, Тетяні Ткач, інженеру обласного управління лісного господарства І. О. Бомберову, старшому науковому співробітнику обласного краєзнавчого музею Г. Г. Прохорю, мисливцеві Д. В. Умрихину, старшому інженеру водної інспекції Нижньодніпря І. М. Семеніну та всім іншим учасникам вікторини.

З БЛОКНОТА ЖУРНАЛІСТА

Він — лікар. Чуйний і кваліфікований. Про це свідчать численні відгуки. Мені не довелося звертатися до Григорія Никифоровича як до лікаря. А от як з пропагандистом зустрічалися не раз в останні роки. Про ці зустрічі і хочеться розповісти.

Рік 1968-й.

Коли потізд рушив і почав набирати швидкості, до мене зайшли мої попутники — Іван Васильович Маличенко та Григорій Никифорович Нечипоренко. Маличенко швидко зняв плащ і присів до столика.

— Що, боїшся продірявити дах вагона? — пожартував Нечипоренко, натякуючи на рід.

— А то ж, не хочу збитків завдавати, — у тон відповів Маличенко, зводячи плечі.

Хоч Нечипоренко і був середнього зросту, але поряд з Маличенком здавався низьким.

Поглянувши один на одного, засміялися, і вже вдвох присіли до столика.

Послушавши фірмку і за нею хитрую обличчя від променів, Григорій Никифорович звернувся: — Значить, за новим багажем? — Авжеж...

Вони обоє — і вчитель з Гайворонського району Іван Васильович Маличенко, і лікар-невропатолог із Олександрівки Григорій Никифорович Нечипоренко — їхали на республі-

канський семінар пропагандистів. І в думках уже прикидали, що цінного дасть цей семінар, як краще почати новий навчальний рік в комсомольській полімережі.

— Так що, Іване Васильовичу, Ленінським уроком розпочнемо рік? — Безумовно. Рішення ж об'єму комсомолу читав?

— Читав. Я про те, що часу на підготовку небагато залишилося.

— Для нашого гуртка пізком достатньо. Вже місяць, як почали готуватися.

— А я думаю, чого так тердо па свого колегу дивитися, — посмінувся, а потім уже серйозно: — Який гурток?

— Наш Ленінський комсомол.

— Слухаві багато?

— Більше тридцяти.

— І всі готуються?

— Не лише вони, залучили й першоземну молодь, чоловік 130 бере участь у підготовці до уроку. Дві книжкові виставки готують, стенди про життя Володимира Ілліча і плік комсомолу, розуміємо уявлені ленінські пісні. Сценарій такий — йдемо до пам'ятника В. І. Леніну, покладаємо квіти до підніжжя, повертаємось, прослуховуємо промову В. І. Леніна, записану на грампластику...

— Так, так, пісні, квіти, — потерчав Нечипоренко. — А чи за ним не втрається основна суть — самостійне вивчення і колективне осмислення ленінських праць?

— Молодь не любить нецікавих

лекцій, нецікавих форм, — категорично почав Маличенко.

— Так, так, молодь не любить нецікавих лекцій, — м'яко перебив Нечипоренко, — їй подобається все живе і образне. Саме про це говорив Калінін. Я ж тебе про інше запитував. Для села така форма підходяща. Похід до пам'ятника, пісня привертатиме увагу всіх одюселячан. Потім і молоді, і діти тагнуться до клубу, щоб послухати, про що комсомольці мову ведуть.

— Відстоювала свою точку зору Маличенко. — А теоретична-підготовка — і в гуртку, і самостійно.

— Що ж, маеш рацію. Для нашої лікарні така це, можливо, не підійде, але дещо запозичити можна, — і Нечипоренко зробив кілька поміток у записничку.

Ще довго вони бесідували і сперечалися.

Коли поверталися з Києва після семінару, розмова стала ще жвавішою. Пам'ятаю. Григорій Никифорович сказав тоді: «Хоч порівняння може й дивне, але роботу пропагандиста схематично можна порівняти з роботою трансформатора. Чим більшу напругу ми підведемо і чим потужніший трансформатор, тим вищу напругу маємо на виході. І чим глибше знання має пропагандист, чим уміліше пропагандист уміє з багатьох фактів нашого життя відібрати найбільш типові, тим

вищу напругу громадського обов'язку, переконаності він зможе трансформувати і передати молоді».

Рік 1969-й.

У червоному кутку людно. Тут і санітарки та акушерки, і медсестри та асистенти.

— Нас оточують факти, — привітавшись, розпочав бесіду Григорій Никифорович. — Дехто може прийняти їх за абсолютну істину, хоч факти по своїй природі вторинні і відображають загальні закономірності.

В нинішньому році ми навчатимось по програмі Ленінських уроків. А це значить, що ми вивчатимемо праці Володимира Ілліча, щоб краще зрозуміти ці закономірності. Але ми не просто вивчатимемо, а колективно їх осмислюватимемо, тобто з ленінською міркою підходимо до фактів нашого життя, — по-ленінськи вчитимось їх узагальнювати.

Так напучував Григорій Никифорович своїх слухачів у жовтні, а в листопаді, зайшовши до червоного кутка і обвів

ши поглядом присутніх, сказав просто: «Слово — Ользі Луговій».

Виявляється, що виступи по темі заняття слухачі завжди готують самі. Так було, коли працювали по програмі клубу «Глобус», полігуртка «Біографія В. І. Леніна», семінару «Молодь і суспільство», так і зараз, коли перейшли до більш поглибленого вивчення і осмислення праць В. І. Леніна, партійних документів.

Ольга Лугова виступає з рефератом «Основні ознаки суспільного імперіалізму та його реакційна суть» згідно з матеріалами міжнародної наради комуністичних і робітничих партій в Москві. Її доповнюють Ольга і Валя Бадик, Оля Потапенко, Люба Федорова...

— Мені б хотілося звернути увагу ще на деякі положення, які слід розуміти глибше, — підсумовує Нечипоренко і аналізує кожний виступ, узагальнює і доповнює вивчене. А потім: — Наступна тема: «В. І. Ленін про завдання спілок молоді».

І знову докладно про те, яку основну і додаткову літературу треба використати, на що звернути особливу увагу.

Коли згодом відбувся Ленінський урок «Вчимося комунізму», секретар комсомольської організації райлікарні Галина Любашевська вперше розповідала, що «вчимося комунізму» — це значить постійно збагачувати свій багаж знань, уміти перетворювати комунізм у керівництво до практичної роботи, давати приклад виховання і дисципліни... І так же вперше викладає свої думки про те, як розуміти вчимося комунізму, чому необхідно цьому вчитися, що робиться в колективі для виховання доброї молоді людини. Комсомолки Ольга Потапенко, Ольга Лугова та інші, тек ґрунтовно, продовжи-

● ФУТБОЛ

3 ВОСЬМОГО МІСЦЯ — НА П'ЯТЕ

У черговому турі чемпіонату країни з футболу серед команд другої групи класу «А» кировоградська «Зірка» зустрілася на своєму полі з армієцями Львова. Суперники — давні знайомі. Обидві команди тривалий час виступають в одній зоні, добре знають одні одних. Тому гру почали без попередньої розвідки. Правда, гості поводити себе, як і належить гостям обережно, були дивали гри на контратаках. Однак захисники «Зірки» не дозволили їм наблизитися до воріт. А господарі поля були і господарями становища. Вони з перших хвилин захопили ініціативу і диктували свою волю. Вже на

третьох хвилин Віктор Квасов перевіряв здібності львівського воротаря. Останній виявився на висоті, перемістив м'яч на кутівий, сильно пробитий кировоградським нападаючим точно у «девятку».

Протягом кількох хвилин двічі б'є в ціль партнер Квасова по нападу Олексій Кацман. Та добитися успіху так і не вдається. Атаки тривають одна за одною. М'яч ось-ось влетить у ворота армієців. Нарешті, на 35-й хвилині гол таки назріє. У штовханні Віктор Квасов зумів проштовхнути м'яч у сітку. М'яч хоч було пробито і не дуже сильно, проте воротар очевидно не поба-

чав його, бо був прикритий багатьма гравцями обох команд, що зібралися на штрафному майданчику.

У другій половині матчу кировоградці мали перевагу. Але і гості не лишилися в боргу. Вони почали діяти агресивніше, прагнувши уникнути поразки. Цього разу нашому воротареві Олексію Іонову довелося частіше вступати в боротьбу, ніж у попередніх зустрічах. Він діяв більш впевнено, за хорошу гру неодноразово викликав оплески прихильників «Зірки».

Так з рахунком 1:0 і закінчився матч. Ця перемога дозволила кировоградцям переміститися з восьмого місця на п'яте.

Наступні три тури наші футболісти проведуть на виїзді: 24 травня вони гратимуть у Тернополі з авангардівцями; 28 травня — в Чернівцях з «Буковиною»; і червня — в Хмельницькому з динамівцями.

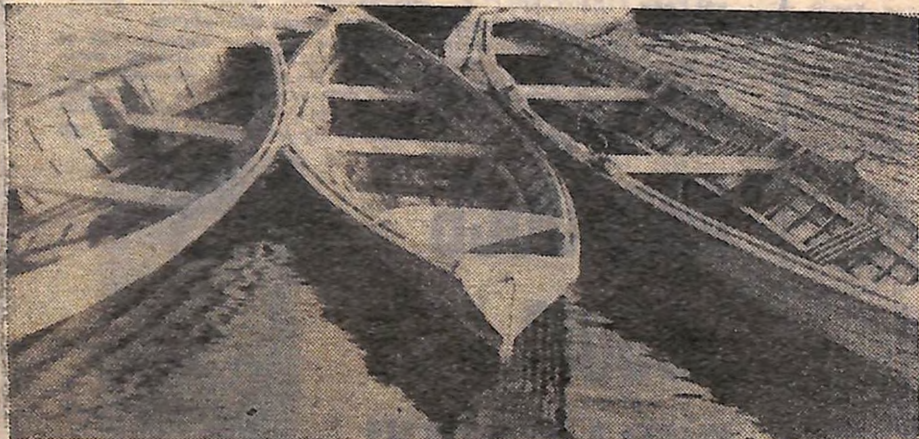
Борис ЧАМЛАЙ

ДОВІДКА

В куші до Лева
Завжди раз прибув,
Я прошу довідку:
— який мій батько був?
— Ти хочеш знати,
твій батько був який?
Лев позичув і напівка:
«Смачний».

НАВЧИВ

— Ну де ти бачив підлість отаку!
Кричав татусь на сина
свого Василя,
— Ударить дівчинку!
Та ще й при цьому
класі!
Хіба не міг десь в темному
кутку?

Край берега у затінку, де в'яжуться човни...

Фотохуд Г. ГОЛОКА.

У МОРАЛІ — КІЛЬКА ГРАНЕЙ

У цій сумній історії трохи інші обставини і діючі особи. Але, дізнавшись про неї, мені одразу пригадалось Тургенєвське оповідання «Муму». Ось послухайте. Тоді вам стануть зрозумілими такі асоціації.

Це було пізнього року тому. Граючись на майдані, діти знайшли цуценя. Воно благально пищало, тикаючи сліпою мордочкою в землю. Діти підбрали собачку. Навперерей стали відігрівати їй і забавно було, як дрижало воно всім своїм маленьким тілцем, чулилось і весь час щось обнюхувало, і страшенно жаль стало цю беззахисну істоту. Аж засперечалися, хто стане опікуном цієї незвичайної знахідки. Згодились нікому її не віддавати, а доглядати разом.

Поселили цуценя у підвалі будинку. Змостили йому тепленьке кубельце. А годувати почали, як і годиться малюку, — молоком. Трохи пізніше вже не дотримувались раціону. А особливо — режиму, бо кожен старався догодити собачці якнайкраще. Своєю вихованку діти називали Діною.

Діна ні в чому не мала потреби: ні в їжі, ні в покріпленні над головою. А що вже ласки в неї було — хоч відбавляй.

Діти спочатку приховували існування собачки від стороннього ока. Перша поява її у дворі не залишилась не поміченою. Але з того дня друзів у неї стало ще більше.

Маючи стільки опікунів, собачка росла ручною і довірливою. Варто було лише комусь

назвати її ім'я — і вже летить, аж перекидається. Крутить хвостом, тиче мокрою мордочкою у ноги, лащить, лукаво заглядаючи у вічі. Але як одразу мінялась вона, коли раптом забачувала п'яного.

— І як тільки вона розпізнає їх! — дивувались діти.

І ще однією нетерпимою

Але ті ще більше лютували.

Уже мертву один з них підняв за ногу і гелпу об асфальт.

Оце, можна сказати, і вся історія. Можливо, у читача, який не питає: чи варто було її розписувати в деталях? Гадаю, що варто. Варто тому, що до редакції надійшов лист від учнів Кировоградської восьмичкільної школи № 25. Гніаний до краю. Під ним понад двадцять

з гнізда. Повірте, тако зробить лише та дитина, яка зустрілась із подібною жорстокістю близьких їй людей. У рідшому випадку — просто на вулиці. Можна бути певним, що з такого «героя» не відразу змінеш приємне. Статистика криміналістів говорить про те, що майже завжди найбільш небезпечні злочинці в дитинстві відривали горобцям крила, ганялися за котами із самопалом, кидали в собак каміння, і взагалі чинили різні мерзоти з тваринами.

Не думається, що факт, про який ми розповіли, зробить особливий перелом у дитячій душі. Бо діти, що написали до редакції (яке названі гірким досвідом), забрали, точніше насильно врятували трьох дитиних цуценят і розібрали по домівках.

Треба сказати, що лист дитячої мотивації не лише образою. Під час розмови вони сказали приблизно так: «Ми розуміємо, що є постанови про вилучення бродячих собак. Але ж Діна не була бродячою. І потім інше. Хіба ж ті люди так повинні виконувати свої обов'язки? Якби ви бачили, як вони били бідну собачку!»

Так, останні, мабуть, мали вищий клас «професійної» майстерності. Обурює й інше. Серед старших не знайшлося нікого, хто б припинив цю ганяльну картину при дитках.

Г. ПРОКОПЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»
м. Кіровоград.

ЦЕ ВОНИ НАЗВАЛИ
«ДИКУНСТВОМ»

«присою» володіла Діна. Вона вороже ставилась до своїх кризників. Знали б опікуни раніше цю її рису, пильніше оберігали б. А тепер пізно. Собаки вже немає. Бо гавкнула на одну жінку, що так, між іншим, штовхнула її ногою. Та жінка заявила на неї куди слід. І приїхала машина. З неї вийшло троє і вбили собачку. Але як вони це зробили!

Приїхали серед дня, коли Діна саме годувала своїх семеро малят, виманили і почали бити хто чим м'ягкими, камінням, залізними прутами. Ті, хто бачив цю жагливу розправу, віри не йняли.

— Що ви робите! — аж застиснув кулаки Валера Молоткін. — Дикуні! — кричали дізнатка.

підписів.

— А могло б бути і більше. — пояснили мені під час розмови школярі. — Бо обурюються жителі не одного будинку (що в містечку цивільної авіації). Собаку цю знали всі і любили.

Історія з собачкою потягнула ланцюг неслухних дум. Дізнаю, якими жорстокими і необачними бувають окремі люди. І найстрашніше, що може бути в такому разі, свою (прямо скажемо), нічим не мотивовану лють вони виявляють при дитках.

Дітям завжди властиве почуття жалості до тварин. Але іноді можна побачити, що хтось із малих жбурне каменюку у kota чи собачку, розправиться з пташеням, що випало

ВЕСЕЛИМ
ОЛІВЦЕМ

— А все-таки почви краще, ніж пральна машина.

— А ти впевнений, що цей човен на підводних крилах?

— І як це я забув, що минулого тижня ми вже тут відпочивали.

Без слів.

Мал. Ю. БОТНАРА.

ХОЧ ЛИСТ І НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО

Газета надходить своєчасно

Житель Кіровограда О. Є. Шахов скаржився нам на те, що він не регулярно одержує газету «Молодий комунар».

Про цей факт ми повідомили керівництво Кіровоградського головноштабу.

Як повідомив нам начальник головноштабу тов. Сидак, непорозуміння з'ясовано. І як підтвердив сам О. Є. Шахов, зараз газету він одержує своєчасно і ніяких претензій не має.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПОНЕДІЛОК, 21 ТРАВНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 18.55 — «На промисловій основі» (Кіровоград). На республіканське телебачення. 17.10 — «Народні таланти». Концерт. (Львів). 17.40 — Телевізії. (К). 18.00 — Українське кольорове телеба-

чення для дітей. «Олівець-малюєць». 18.30 — Для школярів. «Маленька Флармонія» (Одеса). 19.00 — За накресленнями XXIV з'їзду КПРС. Тележурнал «Суспільство». (К). 19.30 — «Наші прем'єри». К. Орф «Розуміння». Телеопера. (Харків). 20.30 — Тиждень українського телефільму. Телефільм «Обличчя до сонця». 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Українське кольорове телебачення. Художній фільм «Новий атракціон». (К). 23.00 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.05 — Новини. (М). 17.15 — «Ранковий прохід». Концерт. (Львів-Ат). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Для школярів «Піосе-

рія». (М). 18.30 — Теленарис «Шолоховський дослід». (М). 19.00 — «Джерело». Виступають самодіяльні колективи Комі-Пермського краю. (М). 19.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Сорок перший». (М). 21.00 — «На добраніч, діти!» (К).

ВІВТОРОК, 22 ТРАВНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Тиждень українського телефільму. Телефільм «Україна. Кроки п'ятиріччя». IV серія. «Особистий внесок». (К). 11.40 — Фільм-концерт «Ох, чудодія хороша». (К). 12.25 — Наші прем'єри. Телефільм «Історія однієї ідеї». (К). 12.55 — «На годину напруження п'ятиріччя». (Херсон). 18.30 — Хроніка тижня. (Кіровоград). 18.50 — «Місто дружби і братерства». (Ворошилоград). 17.10 — Телевізії. (К). 17.30 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.00 — «Майбутнє кооперативу». (К). 19.05 — Програма Чехословацького телебачення. (М). 19.20 — Художній фільм «Біла озеро». I серія. (М).

21.00 — «Програма «Час». (М). 21.30 — Концерт майстрів мистецтва Чехословаччини. (М). 22.00 — Тележурнал «Моя міліція». (Кіровоград). 22.30 — Українське кольорове телебачення. Концерт Білоруського вокально-інструментального ансамблю «Пісняря». (К). 23.00 — Тиждень українського телефільму. Телефільм «Саліний дощ». (К). 23.30 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «Ті, що полюбили соціальний камінь». (Вільнюс). 10.45 — Художній фільм «Світ». 12.10 — Музичний кіоск. (М). 12.40 — Новини. (М). 19.00 — Телефільм «Дружба за соціальними кордонами». 17.10 — Для дітей. Мультифільм. (М). 17.30 — Тиждень українського телефільму «Історія літньої долі». «Знайомтеся, Микола Огренко». (К). 18.30 — Народний телеуніверситет. «Ваш літній відпочинок». (К). 19.10 — Тиждень українського телефільму. Фільм-спектакль «Ліха доля». (К). 20.30 — «На добраніч, діти!». (К).

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.